

работени съ злато, и ония, които носеха алава-стра миро, а издаваха най благоуханна миризма; защото царскитѣ дворове бѣха пълни съ аромати, послѣ като влезе Александръ въ царскій шатъръ на Дария, и виде височината му и величината а още разнитѣ мобили и трапезата, която бѣше приготвена за вечера та остана той въ голѣмо удивление, и като поглѣдна на приятелитѣ си рече тъй :

„Това значи царуване“.

§ 21. Прочее, щомъ Александръ бѣше седналъ да вечера ето едно лице дойде и му каза, че заедно съ робитѣ доводятъ майката, жената и двѣтѣ дѣввици на Дария; които като видеха царската колесница и лжковетѣ та хванаха да плачатъ и ридаятъ като си мислеха че бѣха убили Дария, а сърдцерадирателно бѣше зрѣлището на царскій домъ. Щомъ обаче, чу това Александръ, мълкна за доста врѣме на трапезата, и дълбока скърбъ го обзѣ; като си мислеше повече за злощастieto на ония жени, отъ колкото за Дария, за то прати единъ отъ войводитѣ нареченъ Леонната и имъ извѣсти, че Дарий не бѣ умрялъ, нито пакъ трѣбва да се уплашатъ отъ Александра; защото той воюва противъ Дария за властѣта, а тѣ ще иматъ всичко каквото притежаваха при царуването на Дария. А се виде това извѣстие прѣдъ очитѣ на женитѣ много умилително и хрисимо; но още по челоувѣколю-